

Η παραβολή των ταλάντων (Μτ. 25,14-30)

¹⁴«Η βασιλεία του Θεού μοιάζει μ' έναν άνθρωπο ο οποίος φεύγοντας για ταξίδι, κάλεσε τους δούλους του και τους εμπιστεύτηκε τα υπάρχοντά του. ¹⁵Σ' άλλον έδωσε πέντε τάλαντα, σ' άλλον δύο, σ' άλλον ένα, στον καθένα ανάλογα με την ικανότητά του, κι έφυγε αμέσως για το ταξίδι. ¹⁶Αυτός που έλαβε τα πέντε τάλαντα, πήγε και τα εκμεταλλεύτηκε και κέρδισε άλλα πέντε. ¹⁷Κι αυτός που έλαβε τα δύο τάλαντα, κέρδισε επίσης άλλα δύο. ¹⁸Εκείνος όμως που έλαβε το ένα τάλαντο, πήγε κι έσκαψε στη γη και έκρυψε τα χρήματα του κυρίου του.

¹⁹»Υστερα από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, γύρισε ο κύριος εκείνων των δούλων και έκανε λογαριασμό μαζί τους. ²⁰Παρουσιάστηκε τότε εκείνος που είχε λάβει τα πέντε τάλαντα και του έφερε άλλα πέντε. «Κύριε», του λέει, «μου εμπιστεύτηκες πέντε τάλαντα· κοίτα, κέρδισα μ' αυτά άλλα πέντε». ²¹Ο κύριός του τού είπε: «εύγε, καλέ και έμπιστε δούλε! Αποδείχτηκες αξιόπιστος στα λίγα, γι' αυτό θα σου εμπιστευτώ πολλά. Έλα να γιορτάσεις μαζί μου». ²²Παρουσιάστηκε κι ο άλλος με τα δύο τάλαντα και του είπε: «κύριε, μου εμπιστεύτηκες δύο τάλαντα· κοίτα, κέρδισα άλλα δύο». ²³Του είπε ο κύριός του: «εύγε, καλέ και έμπιστε δούλε! Αποδείχτηκες αξιόπιστος στα λίγα, γι' αυτό θα σου εμπιστευτώ πολλά. Έλα να γιορτάσεις μαζί μου». ²⁴Παρουσιάστηκε κι εκείνος που είχε λάβει το ένα τάλαντο και του είπε: «κύριε, ήξερα πως είσαι σκληρός άνθρωπος. Θερίζεις εκεί όπου δεν έσπειρες και συνάζεις καρπούς εκεί που δε φύτεψες. ²⁵Γι' αυτό φοβήθηκα και πήγα κι έκρυψα το τάλαντό σου στη γη. Ορίστε τα λεφτά σου». ²⁶Ο κύριός του τού αποκρίθηκε: «δούλε κακέ και οκνηρέ, ήξερες πως θερίζω όπου δεν έσπειρα, και συνάζω καρπούς απ' όπου δε φύτεψα! ²⁷Τότε έπρεπε να βάλεις τα χρήματά μου στην τράπεζα, κι εγώ όταν θα γυρνούσα πίσω, θα τα έπαιρνα με τόκο. ²⁸Πάρτε του, λοιπόν, το τάλαντο και δώστε το σ' αυτόν που έχει τα δέκα τάλαντα. ²⁹Γιατί σε καθέναν που έχει, θα του δοθεί με το παραπάνω και θα 'χει περίσσευμα· ενώ απ' όποιον δεν έχει, θα του πάρουν και τα λίγα που έχει. ³⁰Κι αυτόν τον άχρηστο δούλο πετάξτε τον έξω στο σκοτάδι. Εκεί θα κλαίνε, και θα τρίζουν τα δόντια'»».